

Ο Γουργούρης είναι μια γάτα. Όμως μπορεί να είναι και ένας σκύλος. Ή ένα οποιοδήποτε κατοικίδιο. Ή, μάλλον, ας αφήσουμε να μας το πει ο ίδιος.

«Το σπίτι μύριζε λιωμένο βούτυρο και καθαριότητα. Είχε αρχίσει να νυχτώνει κι έξω έβρεχε. Πλατσ. Πλατσ. Πλατσ. Σαν μουσική έφταναν στ' αυτιά του οι σταγόνες που χτυπούσαν τα τζάμια. Του άρεσε ο χειμώνας. Καταχείμωνο ήταν όταν πέρασε το κατώφλι αυτού του σπιτιού για πρώτη φορά. Πριν από πολλά χρόνια. Πόσα ήταν, αλήθεια; Δεκαπέντε; Είκοσι; Δε θυμόταν ακριβώς. Θυμόταν, όμως, με κάθε λεπτομέρεια τις πρώτες του μέρες εδώ. Κι ας μην ήταν ακριβώς όπως θα έπρεπε».

Κάπως έτσι αρχίζει η ιστορία του Γουργούρη. Ο Γουργούρης της δημοσιογράφου Τασούλας Επτακοίλη είναι ένας γάτος που ζει σε ένα διαμέρισμα στη μεγάλη πόλη. Υπάρχει όμως κι ένα σκυλάκι που γεννήθηκε σε ένα χωριό ψηλά στο βουνό το οποίο μπορούμε να αποκαλούμε κι αυτό «Γουργούρη». Ο «Γουργούρης» είναι το δεύτερο βιβλίο της Τασούλας Επτακοίλη και η πρώτη της απόπειρα στον χώρο του παιδικού βιβλίου και έρχεται έναν χρόνο μετά το αυτοβιογραφικό χρονικό «Το άλλο μου ολόκληρο». Κατά την παρουσίαση του βιβλίου στον Ιανό η ίδια η συγγραφέας υπογράμμισε ότι το βιβλίο αυτό την έβγαλε από το σκοτάδι στο φως, προσθέτοντας ότι ένας από τους στόχους της όταν έγραφε τον «Γουργούρη» ήταν να στείλει το μήνυμα ότι είναι ωραίο να είσαι διαφορετικός, ενώ δεν έκρυψε πόσο σημαντική ήταν η συμβολή των σκίτσων του Τόμεκ Γιοβαννί.

Ποιος είναι ο Γουργούρης που πρωταγωνιστεί στο βιβλίο σας;

Ένας γάτος που ζει σε ένα διαμέρισμα σε μια μεγάλη πόλη. Αλλά δεν είναι ο μοναδικός πρωταγωνιστής του βιβλίου. Υπάρχει κι ένας σκυλάκος που γεννιέται σε ένα απομακρυσμένο ορεινό χωριό. Δεν έχει όνομα. Μπορείτε, αν θέλετε, να τον λέτε κι αυτόν Γουργούρη. «Ναι, αλλά τα σκυλιά δε γουργουρίζουν», θα μου πείτε. Είστε σίγουρη;

Γιατί αποφασίσατε να γράψετε ένα –έστω και τύπος– παιδικό βιβλίο;

Δεν αποφάσισα να γράψω ένα παιδικό βιβλίο αλλά να αφηγηθώ μια ιστορία που θα διαβάζεται από παιδιά, αλλά και απ' όσους έχουν αφήσει χώρο για το παιδί μέσα τους. Ανεξαρτήτως ηλικίας.

Πρωταγωνιστές του «Γουργούρη» είναι δύο ζώα. Έχουν αντιστοιχία με πραγματικά κατοικίδια;

Έχουν στοιχεία απ' όλες τις γάτες της ζωής μου. Αυτές που με περιμένουν να γυρίσω στο σπίτι και όσες ζουν πια μόνο στις αναμνήσεις μου. Έχουν την εξυπνάδα του μακαρίτη του Τάκου, την τρυφεράδα της Ρίνας, την αξιοπρέπεια του Σέβου, τη σκανταλιά του Φούσκα. Όποιος διαβάσει το βιβλίο θα καταλάβει γιατί αναφέρομαι μόνο σε γάτες...

«Ποτέ δε θα πειράξω τα ζώα τα καμένα» ή «όλα τα ζώα είναι ίσα αλλά μερικά είναι πιο ίσα από τα άλλα»;

Μακάρι να ίσχυε το πρώτο, δηλαδή να μην υπήρχε κανένα περιστατικό εγκατάλειψης ή κακοποίησης ζώου. Αλλά, δυστυχώς, το δεύτερο αποδίδει την πραγματικότητα: κάποια ζώα έχουν την τύχη να ζουν σε ένα προστατευμένο περιβάλλον, με αγάπη και φροντίδα, και κάποια άλλα ε-

Τασούλα Επτακοίλη, συγγραφέας

«Αποφάσισα να αφηγηθώ μια ιστορία που θα διαβάζεται από παιδιά»

ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΠΑΚΑΛΟΥ

Ξακολουθούν να ταλαιπωρούνται.

Μπορεί ένας ενήλικας να ταυτιστεί με τους ήρωες και τις εξελίξεις του βιβλίου;

Δεν ξέρω. Εξαρτάται από το πόσο ευαίσθητος δέκτης είναι, πόσο αγαπάει τα ζώα και εκτιμά τη διαφορετικότητα. Εύχομαι να νιώσουν κι άλλοι αυτό που περιέγραψε στην παρουσίαση του βιβλίου η Έλενα Ακρίτα. «Κάποια στιγμή ήθελα να μπω μέσα στο βιβλίο, να πάρω στην αγκαλιά μου τον Γουργούρη και να τον γλιτώσω» είπε.

Στην παρουσίαση συμμετείχε και εκπρόσωπος της SCARS. Ποια η σχέση σας με τη συγκεκριμένη φιλοζωική οργάνωση;

Από τη SCARS πήρα τον τρίτο γάτο μου, τον Φούσκα. Τον μάζεψαν με σπασμένο ποδαράκι δύο ιδρυτικά μέλη της, η Φαίη Βολόρου και ο Διονύσης Τσαντίνης, τον περιέθαλψαν και φρόντισαν να του βρουν το παντοπινό του σπίτι – το δικό μου! Τους ευχαριστώ πολύ.

Από την προσωπική σας εμπειρία, ποια είναι η αντιμετώπιση των ζώων στην Ελλάδα;

Αν σκεφτείτε ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛ.ΑΣ., μέσα στο 2016 σχηματίστηκαν περισσότε-

“

Αν σκεφτείτε ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛ.ΑΣ., μέσα στο 2016 σχηματίστηκαν περισσότερες από 1.000 δικογραφίες για κακοποίηση, βασανισμό ή θανάτωση ζώων, έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας.

ρες από 1.000 δικογραφίες για κακοποίηση, βασανισμό ή θανάτωση ζώων, έχουμε πολύ δρόμο μπροστά μας.

Συχνά το παιδικό βιβλίο πάσχει από την «ασθένεια» του διδακτισμού. Επιδιώξατε να τον αποφύγετε και πόσο δύσκολο ήταν;

Όσοι έχουν διαβάσει το βιβλίο λένε ότι τον απέφυγα. Χαίρομαι που το εκλαμβάνουν έτσι, γιατί το ζητούμενο δεν είναι να κουνήσεις το δάχτυλό σου στα παιδιά, αλλά να χρησιμοποιήσεις ως όχημα το παραμύθι για να τους μιλήσεις για την αληθινή ζωή.

Χρειαζόμαστε έναν Γουργούρη στη ζωή μας; Αν ναι, γιατί;

Φυσικά! Και όχι μόνο έναν. Ζω με γάτες είκοσι χρόνια και έχω πάρει αμέτρητες χαρές και απίστευτες δόσεις αγάπης από αυτή τη συμβίωση. Επίσης, έχω μάθει πολλά. Κατ' αρχάς, ότι η εμπιστοσύνη μιας γάτας κοστίζει ακριβά, δεν θα σου δοθεί άνευ όρων, ούτε από συμφέρον, μόνο και μόνο για ένα πιάτο φαΐ. Πρέπει να την κατακτήσεις. Τότε θα σου χαρίσει την αφοσίωσή της. Έμαθα επίσης ότι, ακόμα κι όταν φτάνεις σε αυτό το στάδιο οικειότητας μαζί της, ποτέ δεν την αποκωδικοποιείς πλήρως, ποτέ δεν σταματά να σε εκπλήσσει. Ποτέ δεν γίνεται αρκετά σοφός ώστε να μαθαίνεις τι ακριβώς σημαίνει να ζεις με μια γάτα. Με έναν Γουργούρη.

***Ο «Γουργούρης» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη.**